

Φασουλής και Νερικλέτος.
δ καθένας νέτος σκέτος.

- Π.—Θέλ μου ! πόσοι σκοτωμοί !.. τι δάδαλο θά γίνη;
Φ.—Σέρο κ' έγα, βρή Περικλή.. ρουσούν δάν θά μείνη.
'Εκπονήθη δ Πρωθυπουργός μετ' ιππικού πιστόλα
γιατὶ τοῦ έπιστρέψαντος αλλύ τοῦ φωκελά,
μά κ' δ Βουλευτώντας. Περικλή, πάνε κι' απότος καλά του,
γιατὶ τοῦ πήραν πρὸς καρπό Νερικλές τὴν μιλιά του,
δ Θεσσαλίης τενίγηκε μαζὶ μιά Γαλλίδα,
γιατὶ μὲ τὰ δεσποτικά τοῦ θερψή ή βίβα,
καὶ δ Δραγούμης τενίγηκε μετά τοῦ Θεσσαλίην,
διότι τὸν έσαστον οἱ τρόποι τοῦ Καλνόνι,
δ της Βούλης Αδύνερινς τενίγηκε μὲ κρεμάλα,
γιατὶ δὲν στρέφεται νὰ τὸν δῆ καρμιδά καρδα δασκάλα,
δεφάγη κι' δ Σιφίσπολος μὲ δίκοπο μαχαίρι,
γιατὶ χροτοπλάκον δὲν έβαλε στὸν χέρι,
μά κ' δ Καζέλης έγινε μάτοχηρ φανερό,
γιατὶ μὲ τὸν Ἀβαντὸν ἐμάρκοθη στὰ γερά
καὶ δυνατῶν λιγοδυμάτων τοῦ ήλθαν στὸν βρισκεῖ
καὶ οἱ κλητήρες τοῦ φεραν ανθένει καὶ ξύδη.
Πρὸς τούτους ηδοκότοντος Κολάτας δ Πρεσβότης
γιατὶ δὲν έγινε κι' απότος χρισοὶ Μητροπολίτης,
ἀλλ' θρασοὶ κι' δ Πάναρετος ίππην μὲ σχοινί,
γιατὶ τοῦ λέν πάνε παπατζήδας πολλάς χριστούνε,
καὶ δ Μασσόνος δ λινδὲ μὲ μερικοὺς Δεσπότας,
καὶ δ Πιαλίσης, ἐπειδὴ δὲν τὸν γεννοῦν καὶ κότας,
κι' δ θεολόγος Λαμπλές, δ γράφειν καὶ διαγγέλλειν,
διότι τὸν έσαστο τὸ γένος τῶν ἀγγέλων,
καὶ δ Σεμέτλος μὲ συγχρῆ θαρρό Κολοκοτρόνη,
γιατὶ δὲς τῶρ' ἀπέναν τοῦ μάρτριον δὲν φυρόνε,
κι' δ Φιντικλής τὰ κόρδων μὲ τρόπον καταχθύνον,
διὸς δ Σωκράτης δηλαδή κατέπιε τὰ κέντον,
διότι τὸν ἔβριλλανη λή τόντον σοφρά..
- Π.—Δάν θά χρεόσουν πάρα νερόδω τὰ δάδο Νεκροταφεία.
Φ.—Κι' δ Μιστράτης έσπασε τοῦ δάδο μεταχειρισθεὶ,
διότι τοῦ προσώπου τοῦ ως Νάρκισσος ήρασθη,
ἀδόπτη δὲ καὶ δ Ζωκής μ' Ἑγγλέλικο ξουράρε,
γιατὶ τοῦ εἰπεν μερικαὶ πάνε τὰ μαλλιά του βάρει,
μὲ μία κάρια έγινε κι' δ Λάλης δέδο κορμάτη,
γιατὶ καρμιδά σκορδόποτη δὲν τοκούν τὰ μάτια,
δ Σιγούκας ὅτην Φιληρήκην τενίγη περαλαν,
διότι έπικούρι δεινῶς ἀπὸ μελαγχολιαν,
τὸν Σιγούκα δ' ήκολούθησε κι' δ Μαυρούδης ἀν τάχει,
διότι δὲν όπιστερε μεγάλα γένεα νᾶχη,
κι' δ Ψύχας δὲ δ Στεφανής διπλιένε νερός,
διότι δὲν όπιστερε νὰ είναι φαλακρός,
δεφάγη κι' δ Γεννησαρῆς μ' ἵνα ἐπὲ μεγάλο,
γιατὶ δὲν δρίσκεται κανεὶς νὰ δύσῃ τώρα μπαλό.

Πρὸς τούτους ηδοκότοντος καὶ δίλοις ἀν τοῖς πρώτοις,
μὲ δίλοις λόγους δηλαδή καὶ δ Ταγγυρὸς δ Χιτήτης,
διότι Μεγαλόσταυρον δέν 'ηπρέ δ παναγίουν,
'έτας έπιστρόμους ἔπεισε κι' δ Διημερογές Φιλήμουν,
διότι δὲν τὸν δρύνουν τὸν φουκαρέ να στήσῃ
κανένα σόδητήριον καὶ στού Σωρρή τη βρύσα.
Εἰς της Παντάλης τὸ νερὸν ἐπινήγη καὶ δ Σούλης,
μ' δὲν τὸ συκολόγη τοῦ δαράγη κι' δ Σεκμούδης,
κι' δ Ζαχαρίας, Σύμβουλος, αὐθόχυρος ἀποθηνάκει,
γιατὶ ἄρχατο σφέτες καὶ δίλοις τὰ σύροντες,
κι' δ Γέροντας δ Σύμβουλος, γιατὸς εἰς τὰ στομάχια,
γιατὶ τόρο μέσα 'στο νερὸν ἔπειτα δικῶν βατράχια,
διό τούτος ηδοκότοντος δρύνοντας σύν τοῖς δίλοις
ἀπὸ πολλὴν ψύχρητη ταῖς δάδηρος δ Μιχάλης,
κι' δ Πίπης δ καστίγνητος, ποῦ κόβεις σὸν φιλλότη,
διότι δὲν ἔπειρασ 'στη λίμνη τοῦ Κοκκιδή.
Καὶ τούτος ηδοκότοντος δὲ ἀφορμὰς δμολας,
κι' δ χόρος Θωμόπουλος δ δημητρίας 'Αστυνομίας
διὰ σφαγίους, Περικλή, δισφάγη διπλούσου,
γιατὶ δὲν δινεκάλυψε τοῦ κλέπτας τοῦ Μουσείου,
κι' δ Καβδαλίας δ πολές, τὸ δέρμα τοῦ έπιδάρα,
γιατὶ δὲν τῷρο Ιχνος καὶ τῆς Ιερᾶς γαζδάρας,
τοῦ δωράρος ἐπέρεπτο 'στα πάλαι Πριανείου,
κι' δικῆς διακελυψίς δὲν τὸν πόλιν σπανελον.
Π.—Πάφε, καύμένα Φασουλή, γιατὶ-θὰ μὲ τρελλάνγες.
Φ.—Πρὸς τούτους ηδοκότοντος κι' δ λαός δεληγήνων,
ἀπὸ τὸν Πόργο ἔπεισε τοῦ Αἴλρηρ διπλῶν,
γιατὶ δὲν δύκους φαρὴ δηδώντα Περικάνο,
αὐτοκοντό εἶ παρασομος κι' δ βουλευτὸς τῆς 'Αρτης,
καὶ δ Διελίδης, Περικλή, κέινον δ ἀντάρτης,
γιατὶ δὲν εἰχε τόρα πιά νὰ δύσῃ ἀποφρόν,
καὶ δ Σεπτίκος ἐνταυτῷ, τὸ τρυφερὸν ἀρότη,
διότι δὲν γίνεται, δρὶς Περικλή, μαγάλος
κατὰ τοσούτοντος χάντα τοῦ τριψερὸν του κάλλος.
Κι' δ Ρέλλης ηδοκότοντος περὶ τὴν ἀμφιλόκην,
διότι δὲν διέρκεια τοῦ Σάργολον τὴν δίκην,
πρὸς δὲ κι' δ Σωτηρόπουλος, τοπελίκηλη Λιμονῆς,
διότι δὲν τὸν ήδειε για 'Τριουργὸν κανεῖς,
κι' δικιντολεύτευνος ἀνηλικός ἐφάρτη,
γιατὶ δὲν δρίσκει, Περικλή, καὶ λέγανα νὰ φέγγε,
ἀλλ' αὐτοχειράδησθε μὲ τούτους δισφύκα
κι' διαποτίσθιμον τοῦ Παπαλούκου,
γιατὶ ἐπαπαφόδυσκεν απ' τὸ πολὺ φαγί..

Π.—Όποιο διπος φορεῖ κι' ἀνήκουστος σφραγί!
Φ.—Πρὸς τούτους ηδοκότοντος κι' δ Σωτιανὸς Κορέσης,
διν κι' εἰχε τόσας ὄψιδες μὲ τὸ Παλάτι σχέσεις,
γιατὶ τὸν παραγγόρωντα μικροὶ τα καὶ μεγάλοις
καὶ εἰς τὸ χέρι δὲν μπορεῖ μονόρραγχο νὰ δέλη,
πρὸς δὲ κι' δ γενναϊδόρος Μπουλίκην δ πολές,
γιατὶ κι' απότος παπαδηγόνδης δὲν ἥτη τῆς Αθλῆς.
Γ' αὐτὸν πηγαίνω, Περικλή, κι' έγα ν' αὐτοκτονήσω.

Π.—Πρὶν σκοτωθῆς μολὼν λαβὲ καμπόσκις απ' δύοις.

